

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/734/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616204686
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Pírkrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1616204686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Pírkrylovou, v právnej veci žalobcu: C. banka G., a.s., V.: XX XXX XXX, so sídlom R. XX, XXX XX F., proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. I. XX, XXX XX I., o zaplatenie sumy 501,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 501,88 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.05.2016 domáhal zaplatenia sumy 501,08 Eur spolu s úrokom vo výške 28% ročne zo súm nezaplatených istín po úhradách splátok a náhrady trov konania voči žalovanému. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 19.02.1997 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a všeobecných obchodných podmienok zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovanému. Dňa 16.07.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným dohodu o splátkovom kalendári, ktorou žalovaný uznal záväzok voči žalobcovi a na základe ktorej bol debetný zostatok na účte žalovaného prevedený na vnútorný pohľadávkový účet banky, kde bolo dohodnutý splátkový plán, ktorý sa žalovaný zaviazal dodržiavať. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie celého debetného zostatku, čím sa podľa ustanovení dohody stal celý záväzok splatným.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu napriek výzve nevyjadril.

3. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 22.05.2019.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o rastovom osobnom účte zo dňa 19.02.1997, zmluvou o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 28.02.2006,

dohodou o splátkovom kalendári zo dňa 16.07.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, sadzovníkom úrokov účinným od 01.05.2016, výpisom z účtu, doplnením žaloby a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo zmluvy o rastovom osobnom účte zo dňa 19.02.1997 uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu (Prvá komunálna banka, a.s.) a žalovaným súd zistil, že obsahom zmluvy bolo zriadenie rastového osobného účtu.

7. Zo zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 28.02.2006 súd zistil, že právny predchodca žalobcu (Dexia banka Slovensko a.s.) zriadil žalovanému povolené prečerpanie na osobnom účte. V čl. 2. zmluvy sa bolo uvedené, že banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu majiteľovi účtu.

8. Dňa 16.07.2013 uzatvoril žalovaný so žalobcom dohodu o splátkovom kalendári. Predmetom dohody bol záväzok žalovaného na vrátenie úveru vo výške 724,38 Eur, pozostávajúci z istiny 711,66 Eur a z úrokov vo výške 12,72 Eur a z úrokov z istiny vo výške 28 % ročne odo dňa podpisu dohody do zaplatenia (článok 1.1 dohody). V bode 2.2 žalovaný vyhlásil, že uznáva podľa § 323 Obchodného zákonníka svoj záväzok špecifikovaný v bode 1.1 a že dlh vo výške 724,38 Eur zaplatí spolu s príslušenstvom do 14.04.2014. Splátky sú splatné k 12. dňu v mesiaci. V dohode je uvedená práv. výška splátky 72,- Eur, druhá až 9. výška splátky 81,17 Eur a posledná desiatu výška splátky 81,18 Eur.

9. Z tlačiva úrokových sadzieb produktov žalobcu účinných od 01.05.2016 súd zistil, že úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu je 28 %.

10. V špecifikácii žaloby žalobca uviedol, že dňa 19.02.1997 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o rastovom osobnom účte, na základe ktorej viedol žalobca pre žalovaného účet. Žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 1.500,- Eur. Žalovaný prekročil povolený limit, čím porušil zmluvu a dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Na základe uvedeného znížil žalobca limit povoleného prečerpania na 0,- Eur. Žalovaný sa teda dostal na účet do nepovoleného prečerpania, na základe čoho uzatvorili strany dohodu o splátkovom kalendári. Dlh ku dňu 16.07.2013 bol vo výške 724,38 Eur a predstavoval rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte. Žalovaný po uzatvorení dohody o splátkovom kalendári uhradil 4 splátky, celkovo v sume 223,30 Eur, v dôsledku čoho sa dlh žalovaného znížil na 501,08 Eur.

11. K uplatneným úrokom žalobca uviedol, že sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“

12. Podľa všeobecných obchodných podmienok bod 3.12 účinných ku dňu 01.04.2016 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

13. Z výpisu z účtu žalovaného vyplývalo, že sa dostal na svojom účte do nepovoleného prečerpania, ktoré ku dňu 16.07.2013 predstavovalo sumu 724,38 Eur.

14. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve

vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

16. Podľa § 710 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20121001.html>>).

17. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

27. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len sčasti. Žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu o rastovom osobnom účte, ktorou mu žalobca zriadil osobný účet. Zo zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte vyplynulo, že žalovaný požiadal o zriadenie povoleného prečerpania a podľa výpisu z účtu povolené prečerpanie bolo žalovanému poskytnuté do výšky 1.500,- Eur. Predmetnú zmluvu uzatvorila žalovaný ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy trvalého bydliska. Išlo o zriadenie osobného účtu a nie účtu podnikateľského. Zo žiadnych skutočností nemožno vyvodiť, že by žalovaný uzatvoril zmluvu na účely podnikania, ale je zrejmé, že predmetom vzťahu bol bežný účet fyzickej osoby spotrebiteľa. Žalobca je bankou - právnickou osobou poskytujúcou okrem iného službu vedenia účtu a taktiež poskytujúcou úvery aj formou povoleného prečerpania na účte. Súd preto vec právne posúdil ako spotrebiteľský spor a priznal žalovanému postavenie spotrebiteľa. V danom prípade súd právne vec posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľov a podľa osobitného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o úver formou povoleného prečerpania, pričom zo zmluvy nevyplýva, že by sa musel splatiť do jedného mesiaca. V konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobca viedol pre žalovaného bežný účet, pričom prečerpanie finančných prostriedkov na účte vyplýva z predložených výpisov z účtu.

30. Ako vyplýva zo samotnej žaloby a špecifikácie žalobca účet zatvoril ku dňu 16.07.2013 a previedol ho internou účtovnou operáciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Z predložených výpisov z účtu a z dohody o splátkovom kalendári k uvedenému dňu žalobca evidoval pohľadávku vo výške 724,38 Eur pozostávajúcu z istiny 711,66 Eur a z úroku vo výške 12,72 Eur. V tejto výške 724,38 Eur žalovaný aj dlh uznal a zaviazal sa ho splácať na základe dohody o splátkovom kalendári. Po uzavretí dohody o splátkovom kalendári zaplatil žalovaný 4 splátky spolu v sume 223,30 Eur a ďalšie splátky už neuhradil. Celková dlžná suma ku dňu podania žaloby bola vo výške 501,08 Eur, ktorú súd žalobcovi ako dôvodne uplatnenú priznal.

31. Súd považuje dohodu o splátkovom kalendári v časti uznaného dlhu pochádzajúceho z prečerpania vo výške 1.455,47 Eur za platnú, nemožno však považovať za platné uznanie kontinuálneho úroku vo výške 28 % ročne. V tejto časti si účastníci dohody dohodli sankcie, ktoré sú v rozpore s § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy si žalovaná takouto dohodou zhoršila svoje postavenie ako spotrebiteľky, keďže sankcie spojené z omeškaním peňažného dlhu podľa Občianskeho zákonníka boli ku dňu uzatvorenia dohody 17.07.2013 vo výške 8,50 % ročne resp. 5,50 % ročne. Súd teda považuje dohodu s splátkovom kalendári v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú, keďže odporuje § 54 Občianskeho zákonníka. Nebolo preto možné vyhovieť žalobcovi v časti požadovanej sumy 1.031,56 Eur ale v časti 861,27 Eur, keďže žalobca nemal právo započítavať splátky žalovanej na neplatne dohodnuté úroky, ktorá suma navyše nebola špecifikovaná, ako bolo uvedené vyššie.

32. K dlžnej sume si žalobca uplatnil úrok v sadzbe 28 % ročne zo sumy 652,38 Eur od 17.07.2013 do 12.08.2013, zo sumy 583,92 Eur od 13.08.2013 do 18.12.2013, zo sumy 546,41 Eur od 19.12.2013 do 13.03.2014 a zo sumy 501,08 Eur od 14.03.2014 do zaplatenia.

33. V dohode je uvedené, že žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi aj úroky z istiny vo výške 28 % ročne odo dňa podpisu tejto dohody. Súd považuje dohodu o splátkovom kalendári v časti uznaného dlhu pochádzajúceho z prečerpania vo výške 724,38 Eur za platnú, nemožno však považovať za platné uznanie kontinuálneho úroku vo výške 28 % ročne. V tejto časti si účastníci dohody dohodli sankcie, ktoré sú v rozpore s § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy si žalovaný takouto dohodou zhoršil svoje postavenie ako spotrebiteľa, keďže sankcie spojené s omeškaním peňažného dlhu podľa Občianskeho zákonníka boli ku dňu uzatvorenia dohody 16.07.2013 vo výške 8,50 % ročne resp. 5,50 % ročne. Súd teda považuje dohodu s splátkovom kalendári v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú, keďže odporuje § 54 Občianskeho zákonníka.

34. Žalobca svoj nárok odvodzoval od všeobecných obchodných podmienok. Zo žaloby vyplynulo, že žalobca účet žalovanému uzatvoril ku dňu 16.07.2013. Z uvedeného možno konštatovať, že žalobca tým určil splatnosť dlhu - nepovoleného prečerpania. Ak teda žalobca požaduje od žalovaného úroky z úveru odo dňa 17.07.2013 je zrejmé, že ide o úroky po splatnosti úveru. Súd je toho názoru, že takto určený úrok žalobcovi nepatrí. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV 476/2012 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. V prípade zosplatnenia úveru svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Práve v tomto zásadnom rozdiely spočíva ekonomická podstata nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorázovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzatvorenej zmluvy. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaného úveru a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Žalobca si v spore neuplatnil úroky z omeškania po zosplatnení pohľadávky voči žalovanému.

35. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co 347/2017 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017.

36. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7Co/347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a zákona č. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy, subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

37. Žalobca ani nepreukázal platné individuálne dojednanie úroku uplatneného za nepovolené prečerpanie vo výške 28%, nakoľko nepreukázal jeho dojednanie priamo v spotrebiteľskej zmluve. V konaní len predložil úrokové sadzby produktov, z ktorých vyplýva, že sadzba úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28%. Listina nazvaná úrokové sadzby produktov nie je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a je nepochybné, že nebola so žalovanou ako spotrebiteľkou individuálne dojednaná. Tak dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov, resp. v listine nazvanej úrokové sadzby produktov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov, úrokových sadzieb produktov. I v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov a iné listiny ako už uvádzaný sadzobník úrokov nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že listinu úrokové sadzby produktov koncipoval žalobca a spotrebiteľ - žalovaná nemohol jeho obsah ovplyvniť.

38. Súd taktiež musí poukázať na konštatovanie neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky, a.s.. bod 3.12. V danom prípade napríklad Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 15.10.2015 č.k. 9 C 113/2015 - 51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016 č.k. 21 Co 10/2016 - 72 určil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 3.12. je pre svoju neprijateľnosť (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) neplatná. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ bol povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Tento rozsudok bol pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprimeranej zmluvnej podmienky, ako aj nárokov z nej vychádzajúcich. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Žiline č.k. 11 Co 181/2017 zo dňa 25.07.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 Co 83/2017 zo dňa 07.11.2017.

39. Súd konštatuje, že zmluvné ustanovenie uvedené v bode 3.12 VOP žalobcu, podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28%ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28% ročne. Sankčný úrok vo výške 28% ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa.

Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Žalobca tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Možno teda uzatvoriť, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaný ako spotrebiteľ nebol v zložitej finančnej situácii, nedostal by sa do nepovoleného prečerpania a nezaviazal by sa tým platiť takto neprímerane vysoký úrok z požičaných peňazí. (obdobne uviedol taktiež Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku č.k. 9 Co 92/2017 zo dňa 14.12.2017). Súd z uvedených dôvodov žalobu v časti uplatneného úroku vo výške 28% ročne zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).